

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

لیلا

۰۷ جنوری ۲۰۲۲

سوسیال دموکراسی چیست و چه هدفی را دنبال می کند ؟

سوسیال دموکراسی در عمل سیاست ها و برنامه های اقتصادی و سیاسی بورژوازی را پی می گیرد و با روش های متعادل رفرمیستی ، پارلمانتاریستی و چند حزبی از شکست سرمایه داری جلوگیری می کند. در جنبش ها و احزاب کارگری در طول تاریخ دیده شده که چگونه سوسیال دموکراسی در درون جنبش های کارگری رشد و نمود پیدا می کند و خزان خزان جنبش ها و احزاب کمونیستی را از مسیر اصلی شان منحرف می سازد .

اکنون با بررسی مختصر از جنبش های کارگری در طول تاریخ مبارزات کارگری بروشنی در می یابیم که سوسیال دموکراسی این فرزند ناخلف سوسیالیسم چه لطماتی به جنبش های کارگری وارد آورده است. درک و شناخت از چنین انحرافات ، امروز به کمونیست ها کمک می کند تا بدانند چه باید کرد.

انقلاب بورژوازی حرکتی پیشرو بود و جوامع بشری را به سمت دستاوردهائی در زمینه صنایع و تکنولوژی به جلو راند ، اما از طرفی با رشد صنعت، صاحبان ابزار تولید هر روز فربه تر شدند و سود حاصله را که با دسترنج و عرق جبین نیروهای مولده به دست آمده بود را به نفع خود به یغما بردند.

مارکس این اندیشمند بزرگ که سال ها هم خود را صرف رابطه میان نیروهای مولده و صاحبان ابزار تولید کرده بود و همراه با انگلس انجمن کارگران را که همان انترناسیونال اول و یا بین الملل اول بود، پی ریزی کرد . با رشد نیروهای مولده چه از نظر کمی و چه به جهت کیفی و تحت اندیشه مارکس احزاب کمونیستی در کشور های اروپائی رشد کردند و به انترناسیونال اول پیوستند . در دهه آغازین ۱۸۷۰ انترناسیونال کارگری همراه با شور و شوقی بالا علیه استثمار و ظلم به مبارزات خود ادامه داده بود . همزمان پس از شکست فرانسه در جنگ با المان (پروس) و در محاصره قرار گرفتن پاریس شرایط معیشتی برای شهروندان پاریس به سختی گرائیده بود و فقر و گرسنگی بیداد کرده بود . در ۱۸ مارچ ۱۸۷۱ مردم پاریس دست به قیام زدند ، شورش مردم بسیار گسترده بود و نیروهای مختلف سیاسی به آن پیوستند . کمون در ۲۸ مارچ موجودیت خود را با برنامه ای سوسیالیستی اعلام کرد . کمون پاریس دو ماه بیشتر دوام نیافت و ۲۸ مه در پی حمله بیرحمانه ارتش منظم فرانسه با برجای گذاشتن شهدای زیاد و جاری شدن خون در خیابان های پاریس شکست خورد . هفته خونین از ۲۲ مه آغاز و تا ۲۸ مه ادامه پیدا کرد. هفته ای که به نام هفته خونین در تاریخ ثبت شد .

پس از شکست کمون پاریس افراد مردم که در امر انقلاب سوسیالیستی تردید به خود راه داده بودند احزاب کارگری اروپا را ترک کردند. مارکس از کمون پاریس به عنوان اولین تجربه سوسیالیسم پشتیبانی کرده بود، اما متأسفانه حزب طبقه کارگر در فرانسه موجود نبود که بتواند آیین قیام را هدایت و رهبری کند. بعد از شکست کمون پاریس بازسازی مجددی توسط فردریش انگلس بر مبنای آموزش های مارکس با نام انترناسیونال دوم پایه ریزی انترناسیونال دوم به مدت شش سال بر اساس آموزش های مارکس و تحت رهبری انگلس تداوم یافت، احزاب کارگری رشد کرده و اندیشه سوسیالیسم تحکیم یافت. اما پس از در گذشت انگلس به تدریج رفرمیست ها اندیشه های خود را در جهت تقویت نظرگاه بورژوازی در جنبش غالب کردند. در این میان بعضی احزاب و حزب بلشویک روسیه به رهبری لنین علیه جریانات رفرمیستی مبارزه خود را ادامه داند.

در سال ۱۹۱۴ با آغاز جنگ جهانی اول تعدادی از جریان های چپ به بورژوازی کشورهای خود پیوستند. در سال ۱۹۱۹ اولین کنگره انترناسیونال سوم یا کمینترن با شرکت تعداد زیادی احزاب و گروه های کارگری نقاط مختلف جهان برگزار شد. کمینترن که رهبری احزاب پرولناریائی جهان را به عهد داشت تا ۱۹۴۳ ادامه پیدا کرد. در هفتمین کنگره کمینترن ۷۶ حزب شرکت داشتند که همگی عضو انترناسیونال سوم بودند. در دوران فاشیسم، و در دوران جنگ دوم جهانی احزاب کمونیست اروپائی تحت رهبری کمینترن علیه فاشیسم و نازیسم قهرمانانه مبارزه کردند. در سال ۱۹۴۳ ستالین باتوجه به خواست متحدینش در جنگ با نازیسم لازم دید کمینترن را منحل کند. طبعاً در مبارزه احزاب کمونیست تأثیری منفی نگذاشت چرا که احزاب کمونیست در آن دوره از توان با لائی برخوردار بودند ضمن آن که مسلح به ایدئولوژی مارکسیستی لنینیستی با پایه های وسیع کارگری بودند. اما منحل شدن کمینترن خود فرجی بود که احزاب کمونیست هر کشوری بتواند با توجه به شرایط ویژه کشور در عین اساس قرار دادن آموزش های مارکس و لنین با توجه به شرایط ویژه کشور خود آزادی عمل داشته باشند. انقلاب چین تحت رهبری ماتوتسه دون، مارکسیسم را در تلفیق با شرایط مشخص جامعه رهبری کرد حزب کمونیست چین در این مبارزه موفق شد. کشور چین یک میلیارد و پانصد میلیون نفر جمعیت دارد و تا امروز امکانات معیشتی یک میلیارد و سیصد میلیون را بخوبی جل کرده و می کوشد قدم های خود را در این مسیر ادامه دهد. از این گذشته امروز کشور چین به لحاظ اقتصادی برتری خود را در دنیا نشان دهد و در مقابل امپریالیسم امریکا بایستد. امروز همواره مبارزه بین دوخط مشی در چین ادامه دارد و کمونیست های واقعی در برابر افکار و نظریات سوسیال دموکراسی که همان خط سرمایه داری را پی می گیرد هوشیارانه ایستاده اند و در نتیجه حزب کمونیست چین در هر مرحله قوی تر و قدرتمند تر از چنین مبارزه ای چین بیرون می آید.

موفقیت احزاب کمونیستی نوید دهنده پیروزی سوسیالیسم و شکست بورژوازی در جهان است بعد از دهه پنجاه و از آغاز سال شصت سوسیال دموکراسی در ایران رشد کرد و همچنان برشد خود ادامه داده و با بورژوازی همصدا گشته است، شرایط سخت مبارزه، در این دوران بسیار مؤثر بوده است. کمونیست های واقعی می دانند که راه طولانی بسیار سخت است، به قولی "طوفان شدید طلا را از ماسه جدا می کند"، این قانونمندی مبارزه طبقاتی است و کمونیست ها این قانونمندی را می شناسند و بنابراین پرچم مبارزه در راه سوسیالیسم را همواره تا به آخر بر افراشته نگه می دارند.

در همین اوضاع امروز مبارزات جنبش طبقه کارگر ایران کمک شایانی به تشکل های چپ مارکسیستی در جهت شناخت از حرکت درست در مبارزه داده است. امروز پشتیبانی سازمان ها و افراد مستقل چپ از خط مشی آلترناتیو کارگری که ناشی از پختگی در جهت حرکت به سوی جامعه ای خالی از استثمار و ستم است نوید بخش آینده ای روشن است.

اگرچه امروز هنوز اینجا و آنجا سکتاریسم در جنبش چپ مارکسیستی مشاهده می شود ، اما بالاخره قاتونمندی جدائی طلا از ماسه در جریان مبارز امری اجتناب نا پذیر است .

سوسیال دموکراسی و رفرمیسم در طول تاریخ مبارزات جنبش کارگری ایران همواره ضررهای جبران ناپذیری مرتکب شده است، امروز سوسیال دموکرات های عزیز از سوسیالیسم سویدن و کانادا صحبت می کنند، آنها متوجه نیستند که نبود عدالت اجتماعی در این کشورها بوضوح مشاهده می شود . باید از این دوستان سوسیال دموکرات که مبلغان بورژوا لیبرال ها هستند پرسید : " آیا عدالت اجتماعی به این معنی است که ثروت کلان کشور متعلق به مشث کوچکی باشد ؟" در کشور های به اصطلاح سوسیالیستی و نمونه آن در کانادا را در نظر بگیریم ، بسیاری برای این که خانه ای داشته باشند ، مجبورند سال های طولانی با سود های کلان به بانک ها بدهکاری بمانند و تعداد بسیاری اجاره نشین باشند . سوسیال دموکرات های ما انقدر ها بیهوش نیستند که چنین مسایل ساده ای را نفهمند . اینان نمی خواهند بفهمند و بدانند ، سرشان را زیر برف کره اند که احساسات رقیق شان خدشه دار نگردد . اینان نمی خواهند بدانند چگونه آب به آسیاب سرمایه داری جهانی می ریزند و چگونه با شعارهای دروغین و فریبده به جنبش های مردمی لطمه می زنند . اما با همه سختی ها و بغرنجی ها پیروزی از آن آنهایی است که برای ایرانی سوسیالیستی ، تهی از استثمار و ستم و برای ایرانی آزاد ، مستقل ، پیشرفته و آباد مبارزه می کنند .

رنجبر ۱۹۹